

[Søren P. Larsen.]

i Juni Maaned 1932, med samtlige Rigsdagens store Partier gavnede sig. Dette, at man i Fjor kunde gennemføre paa et saa vanskeligt Omraade som Arbejdsløshedsløvgivningen et nyt Lovgivningsarbejde, baaret frem af en enig Rigsdag, lægger jeg afgørende Vægt paa, og jeg vil gerne bidrage til, at man saa vidt muligt kunde bevare denne Enighed, netop fordi dette Omraade er saa vanskeligt, som det er.

Jeg skal derefter gøre et Par enkelte Bemærkninger om selve Lovforslaget. I og for sig er jeg ikke uenig med Ministeriet, naar man foreslaar, at der skal være en betryggende Revision ved disse Kasser. Denne betryggende Revision mener man jo varetages bedst, naar mindst een Revisor er autoriseret i Henhold til Næringsloven af 28. April 1931 § 65. Jeg har megen Sympati for den bedst mulige Revision, men det er nu min Opfattelse — og jeg har tidligere under andre Sagers Behandling gjort opmærksom paa det —, at hvis vi ikke har det tilstrækkelige Antal statsautoriserede Revisorer, saa bliver meget af den statsautoriserede Revisors Arbejde Kontorarbejde, som gøres af Personalet i hans Forretning, og derfor vilde jeg gerne være med til, at de flest mulige selvstændige Revisorer fik dette Arbejde, for en selvstændig Revisors Arbejde tillægger jeg fuldt saa megen Værdi, selv om han ikke er statsautoriseret, som det Arbejde, der gøres paa en statsautoriseret Revisors Kontor, hvor man maa have en lang Række af Medhjælpere.

Bestemmelsen om, at man fremtidig kan lade de arbejdsløse hæve deres Understøttelse og deltage i Kursus paa Højskoler, Fagskoler, Handelsskoler eller tekniske Skoler hilser jeg med en vis Tilfredshed. Vi har jo i denne Vinter set, at Tusinder af yngre Mennesker har gaaet ledige og hævet deres Understøttelse, og det forekommer mig, at det er klogere, at disse unge, hvis de har Interesse for det og Lyst til det, samtidig tog Ophold paa de mange Skoler, som vi har, og dygtiggjorde sig der. Den højtærede Minister skal ikke møde nogen Kritik af, at dette er taget med. Jeg ved, at der er mange Højskolefolk og Folk, der har stor Interesse for Ungdommens Op- læring og Opdragelse, der har henledt Opmærksomheden paa disse Forhold, og jeg anerkender derfor de Bestemmelser, som tager Sigte herpaa.

Men saa er der andre Bestemmelser, som jeg ikke er saa tilfreds med. Det gælder f. Eks. de Bestemmelser, hvorved Mi-

nisteren vil ændre en Del af det økonomiske Grundlag, der blev fastlagt i Loven i Fjor. Jeg har ganske vist set Lovforslagets Bemærkninger igennem og ogsaa lagt Mærke til regnskabsmæssige Oversigter over Arbejdsløshedsfonden og de forskellige Virkninger, som Loven har haft paa dette Omraade, men jeg kan alligevel ikke rigtig forstaa, at man nu pludselig vil til at forhøje Arbejdsgiverbidraget med 50 pCt., fra 3 Kr. til 4 Kr. 50 Ø. Jeg synes, at det er der egentlig ikke ret meget Princip i, naar man samtidig, fuldt vidende om, at denne Forhøjelse af Arbejdsgiverbidraget ikke skaffer det tilstrækkelige Beløb frem, i Lovforslaget indsetter en Bestemmelse om, at Underskuddet skal dækkes af Staten, dog saaledes, at Statstilskuddet ikke kan overstige Halvdelen af de af Fonden i det paagældende Finansaar afholdte Udgifter. Som det fremgaar af Lovforslaget, rammer denne Forhøjelse jo ikke Arbejdere i Land- og Skovbrugsejendomme, det er Industriens Arbejdere, der er Tale om, men det bliver altid en Skønssag, om man vil gaa til en Forhøjelse paa 50 pCt. af Arbejdsgiverbidraget og lade Staten betale en Del gennem Tilskud, eller man vil foretrække den Ordning, som ligger lige for, hvis denne Bestemmelse ikke gennemføres, at Staten staar i Forskud og maa udrede sit Tilskud til Arbejdsløshedsfonden. Det er disse Bestemmelser, som jeg kunde ønske at faa lidt nærmere prøvet og undersøgt gennem det lille Udvalgsarbejde, som jeg haaber, vi faar Lejlighed til at gøre paa dette Omraade.

Hvad dernæst Bestemmelserne om Nødhjælpsarbejder angaar, forekommer det mig ogsaa, at det er lidt hurtigt, man søger dem ændret, idet vi gennemførte disse Bestemmelser i Juni i Fjor. Man kan vel nok sige, at disse Bestemmelser ikke har givet store Resultater, men jeg vil dog have Lov til at gøre gældende, at det ogsaa har været en underlig Periode, i hvilken disse Bestemmelser har været gældende. Depressionen har været meget stor paa alle Omraader, og alene det Forhold, at vi har haft 200 000 arbejdsløse, viser jo, at der har været en saadan Mentalitet i Befolkningen, at man har holdt sig tilbage; Kreditvanskeligheder, Kapitalnød og meget andet har sat haardt ind. Det er derfor ikke helt givet, at disse Bestemmelser om de 20 pCt. og de 2 Kr., der her foreslaas ændret til 30 pCt. og 3 Kr., omgaaende trænger til at ændres. De Tilstande, vi har haft i denne Periode, kan jo meget vel have været afgørende for, at disse Bestemmelser ikke har faaet Be-